

3/4

EVİÇ İLÂHİ

Gülte, Yunus Emre

7

TE Hİ SAN MAN SİZ BE Mİ DOST YÜZÜN GÖRÜP GEL DİM
BA Kİ DEV LET BÜ Zİ GAR DOST E LİN TU
TUP GEL DİM

unutmayın

Tehiy sanman siz beni, dost yüzün görüp geldim;
Baki devlet rüziâr, dost elin tu tup geldim..
Oldur söyleyen dilde - Varlık desturudur kıldı
Ne var söyleyin dindara, varlık Haktır kulunda;
Varlığım hep o ilde, ben bunda garip geldim..

Yedi gök yaratıldı, aşk ile bünyâd oldu;
Toprağa nazar kıldı, aksırıp durup geldim..

Âdem oldum bilmedim, nefsin boynun vurmadım;
Yanıldım buğday yedim, cennetten çıkıp geldim..

Bezirgânım, metâ satarım; hiç alır yok,
Ben ziyanım ıssıya, anda değşirip geldim..

Gördüm yedi tamusun, sekiz cennet kapısını;
Korkumdan günahımı, anda sızırıp geldim..

İsa oldum kudretten, bakire bir avretten;
İnayet oldu Haktan, ulu din görüp geldim..

Musa oldum Tûr aradım, bin kelime kıldım;
Bu halâyık ne olacağın, bir ânda bilip geldim..

Eyûb oldum bu tenime, cefa kıldım çanıma;
Çağırdım sultanıma, kurtlar doyurup geldim..

Zekeriyya oldum kaçtım, erdim ağaca geçtim;
Kanım dört yana saçtım, tenim biçtirip geldim..

Bir çöp oldum basıldım, Mansur oldum asıldım;
Elim ile külümü, göğe savurup geldim..

(Nuh oldum tufan için, çok çalıştım din için;
Dinime dönmeyeni, suya garîk edip geldim..

Dört kitabı okudum, Şit ile ben dokudum;
Çak o zamandanberi, henüz eğlenip geldim..

(Muhammed'i bir gece, Hak okudu mi'râca;
Serteser yüce yüce, gökler seyredip geldim..

(Yalnız Sübhan idi, ^{uğurdu} peygamberler can idi;
YUNUS'ta pinhân idi, sûret değışip geldim..

Âşık Yun
(Kuddise sırrub